

имена на Влиснонъ, което може да се противопостави на въроятното отожествяване Влиснонъ съ Стилвосъ, е *Βελέσμος* на Ефремиусъ. Мѣстото на въпросното заселение също не е извѣстно, но визира родопските покрайнини около Станимака. Ели то *Blisimos* на Барбаросовитъ хроници, мѣжно е да се допусне, защото путьтъ отъ Пловдивъ за Одринъ най-малко води прѣзъ Родопите, а което е по-важно, разстоянието до *Βελέσμος*, като близко до Родопите, не възможно е да биде три дена путь отъ Пловдивъ¹⁾.

Отъ *Blisimos*, дѣто споредъ Ансбертусъ кръстносците сѫ стоели седемъ дена, тѣ потеглятъ за Одринъ.²⁾

mus, Bellême, Belesimum и т. н. въ *Gesta Sancti Ludovici Noni*, p. 45 въ Bouquet XX. Hist. de la France). По Томашекъ (за Идризи) Влиснонъ е Хисаръ-Касаба на Акъ-Дере, между Пловдивъ и Ст.-Загора, или старото ἐρπόριον Πίζος. Но разстоянието между него и Пловдивъ не е три дена, както пише Ansbertus, а по-малко.

¹⁾ Възможно е *Βελέσμος* на *Ephraemus* (342 или 8512) да е смѣсено съ *Βελεύδος* въ Македония. Ср. ib. 8710, 9027, 9137. Едничътъ по-прямъ путь за подтвърдяване единаквостта на Барбаросия *Blisimos* или поне *Blisme* на Вилхардуена съ Сливенъ би могълъ се достигна още и съ допущане възможността, щото Влиснонъ на Ана Комнена да нѣма нищо общо съ горнитъ дѣ.

Въ Бонското издание на Ана за Влиснонъ се турятъ още и вариантите: *Σάλιου*, *Σάλισου*, *Βλησίου*. Тѣй или инакъ, Влиснонъ споменуванъ отъ Анна се визира при Команските нашествия, които както се видѣ ставаха повечето прѣзъ проходитъ на Източния Балканъ. Види се пакъ отъ тукъ, че команитъ се подвизаватъ въ 1086 г. чакъ къмъ изворитъ на Марица, дѣто се съединява съ тѣхъ и мѣстното българско население. Прatenата византийска войска срѣщу тѣхъ е била многочисленна и водена отъ разни началници. Така, Пакурианъ е дѣйствувалъ при Велятово (Бѣлево), дѣто сѫ били убити Врана и великиятъ доместикъ Татикионъ, подкрѣпенъ съ френски наемници подъ Убертополь, на путь за Пловдивъ отъ Одринъ, спира на лагеръ на брѣга на една рѣка, която напоявала въпросния градъ Влиснонъ. Отъ тукъ той вижда команитъ да каратъ роби и плячка и ги напада за да продължи по-нататъкъ похода си къмъ Пловдивъ и Велятово.

²⁾ Въ писмото на Барбароса до сина си, датирано отъ Пловдивъ (16 Дек.? 1189), Фридрихъ пише, че употребилъ б недѣли да мине Бѣлгaria и че прѣстоилъ въ Пловдивъ 12 седмици: ср. Radevic (de gestis Fred. I, imp., помѣстено въ историята на Уtrechtските епископи отъ Guillaume Heda). Барбароса явно пише, че иска да вземе визант. империя за това и тѣрси помощта на Генуа, Венеция и Анкона. Ср. Exped. Asiat. adversus Turcas et Saracenos,